Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

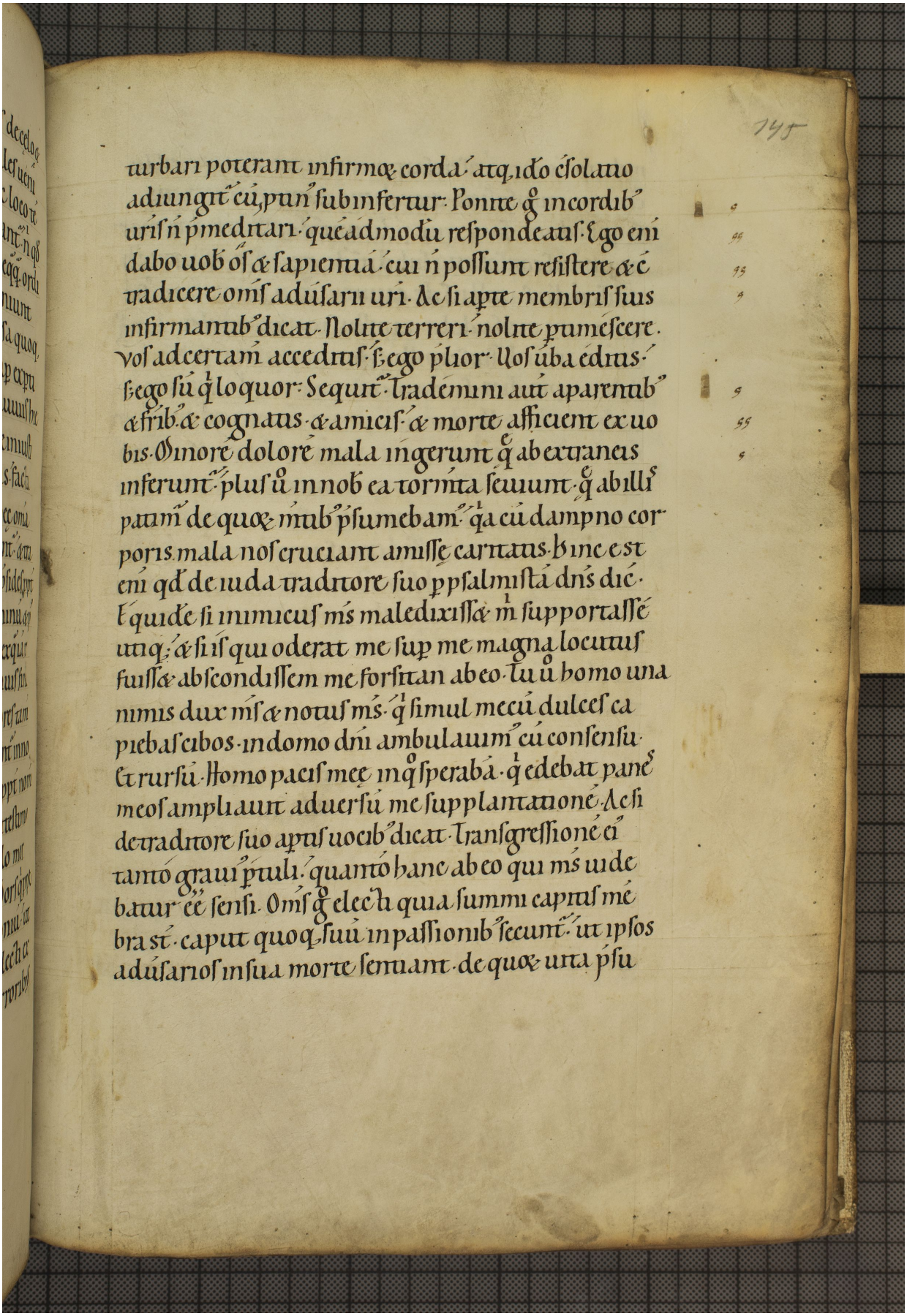

145

turbari poterant infirmæ corda. atq; ideo consolatio
adiungit cum punit subinfertur. Ponite ergo in cordib
uris ne premeditari. quemadmodu respondeatis. Ego enim
dabo uob os & sapientiam. cui non possunt resistere & con
tradicere omnes adusarii uri. Ac si apte membris suis
infirmantib dicat. Nolite terreri. nolite pumescere.
Vos ad certam accedritis. sed ego plior. Uos uba edritis.
sed ego sum quod loquor. Sequitur. Trademini autem aparentib
& frib. & cognatis. & amicis. & morte afficient ex uo
bis. Omore dolore mala ingerunt quod ab extraneis
inferunt. plus uero in nob ea tormenta seuiunt. quod abilli
patiam de quoe minab presumebam. quia cum dampno cor
poris mala nos cruciant amisse caritatis. Hinc est
enim quod de iuda tradritore suo per psalmista dns dic.
Et quidem si inimicus ms maledixisset mihi supportasset
utiq; & si is qui oderat me sup me magna locutus
fuisset abscondissem me forsitan ab eo. Tu uero homo una
nimis dux ms & notus ms. qui simul mecum dulces ca
piebas cibos. in domo dni ambulauim cum consensu.
Et rursum. Homo pacis mee in quo sperabam. qui edebat panes
meos ampliauit aduersum me supplantationem. Ac si
de tradritore suo aptis uocib dicat. Transgressionem ei
tanto grauiorem putui. quanto hanc ab eo qui ms uide
batur ee sensi. Omnes ergo electi quia summi capitis me
bra sunt. caput quoq; suum in passionib secunt. ut ipsos
adusarios in sua morte seruiant. de quoe urta psu